

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. maj 2008
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0539
Dok.: APL40030

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 608 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. april 2008.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 608 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministerens kommentarer udbedes til artikler i JyskeVestkysten 17/2-08: ”Forsikringslov beskytter ikke brandofre” og ”Det hele sluttede på hendes fødselsdag.” Ministeren bedes herunder

- redegøre for den omhandlede bestemmelse i forsikringsaftaleloven, herunder baggrunden for og praksis vedrørende bestemmelsen, og
- oplyse, om ministeren vil være indstillet på at undersøge nærmere, om bestemmelsen bør ændres.”

Svar:

Jeg finder af principielle grunde ikke at burde udtale mig om den konkrete sag.

Mere generelt kan jeg oplyse, at retsvirkningerne af sikredes forsætlige eller uagtsomme fremkaldelse af forsikringsbegivenheden følger af forsikringsaftalelovens § 18. Bestemmelsen lyder således:

”§ 18. Fremkalder den sikrede forsætligt forsikringsbegivenheden, har han ikke noget krav mod selskabet.
Stk. 2. Har han fremkaldt forsikringsbegivenheden ved en uagtsomhed, der under de foreliggende omstændigheder må betegnes som grov, skal det under hensyn til skyldgraden og omstændighederne i øvrigt afgøres, om erstatning skal ydes og i bekræftende fald med hvilket beløb. [...]”

Derudover fremgår det af forsikringsaftalelovens § 19, stk. 1, at ”bestemmelserne i § 18 om bortfald eller begrænsning af selskabets ansvar [ikke] finder anvendelse, når den sikrede var under 14 år eller på grund af sindssygdom, åndssvaghed, forbigående sindsforvirring eller lignende tilstand har manglet evnen til at handle fornuftsmæssigt.”

Efter forsikringsaftalelovens § 85 sker der ved brandforsikring identifikation mellem sikrede og den pågældendes samlevende ægtefælle ved forsætlig eller grov uagtsom fremkaldelse af forsikringsbegivenheden. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”§ 85. Reglerne i §§ 18 og 19 gælder også, hvis forsikringsbegivenheden fremkaldes af den sikredes samlevende ægtefælle.”

Bestemmelsen i § 85 blev indsat i forsikringsaftaleloven ved lovens vedtagelse i 1930 (lov nr. 129 af 15. april 1930 om forsikringsaftaler). Det fremgår af forarbejderne til forsikringsaftaleloven, at bestemmelsen er begrundet i det faktiske interessefællesskab mellem samlevende ægtefæller, jf. Kommissionsudkastet til lov om forsikringsaftaler fra 1925, s. 126. Bestemmelsen omfatter kun ægtefæller, der er samlevende på skadestidspunktet.

Praksis vedrørende bestemmelsen i § 85 er forholdsvis sparsom og vedrører navnlig spørgsmålet om, hvorvidt samlivet mellem ægtefællerne var ophævet på skadestidspunktet. Der kan i den forbindelse henvises til Forsikrings- og Erstatningsretlig Domssamling 2000, s. 2282 (Østre Landsrets dom af 18. december 2000), 1999, s. 1834 (kendelse afsagt af Ankenævnet for Forsikring den 25. maj 1999) og 1999, s. 535 (Vestre Landsrets dom af 29. april 1999).

Når der henses til samspillet mellem forsikringsaftalelovens §§ 18, 19 og 85, er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke behov for at ændre de nævnte bestemmelser. Som det er nævnt i forarbejderne til forsikringsaftalelovens § 85, er der mellem samlevende ægtefæller et sådant interessefællesskab i den pågældende sammenhæng, at der bør ske identifikation mellem ægtefællerne, hvis den ene ægtefælle sætter ild til f.eks. det fælles hjem. Der må i den forbindelse også lægges vægt på, at bestemmelsen i § 19 sikrer, at der kan kræves erstatning fra forsikringen i de tilfælde, hvor den sikrede eller ægtefællen forårsager ildspåsættelsen som følge af f.eks. en psykisk lidelse, forbigående sindsforvirring eller lignende tilstand.